

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Resolutiones Pastorales De Præceptis, Vitiis Capitalibus, Et De Sacramentis

Marchantius, Jacobus

Coloniæ Agrippinæ, 1655

Conclusio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41699

quispiam participet de suo sacrificio, quam ipse participarit, quandoquidem & ante ejus sumptionem necdum sit hostia integrè & perfectè sacrificata. Atque omnes oblationes, orationes benedictiones, spectant etiam ad parvas hostias æquè ac ad majorem: ideoque debent esse super Aram, super Corporale, juxta Calicem; nec distribui debent antequam Sacerdos communicarit.

CAPUT X.

De administratione Eucharistia in gratia statu. Conclusio.

Administrans Sacramentū Eucharistia cum conscientia peccati mortalis sine contritione & confessione, vel saltem proposito confitendi, peccat mortaliter. Ita Rituale nostrum Leodiense pag. 101. & passim Ritualia, in aliis Dioccesibus. Quare multis dictis & piis, qui rem ponderant in pondere sæctuarii, displicet opinio illa, cujus inter primos patronos recensetur Valerius, quem nonnulli secuti sunt recentiores, quæ dicit: *Ministrum non peccat*

peccare mortaliter, quando non conficit
 Sacramentum Eucharistiae, sed & pra-
 consecratis administrat. Opinio certè
 ex eo mihi non probatur, quod sit
 contra totam Scholæ antiquitatem
 eodque diminuatur. Sacramento Eu-
 charistico debitam reverentiam, &
 ministerii Eucharistici elevet dignita-
 tem, quasi esset leve & nudum aliquod
 ministerium.

Pro pleniore explicatione suppono
 generaliter ex cõmuni & certa Theo-
 logorum sententia, Ministros Sacra-
 mentorum ordinariè obligari ad statu
 gratiæ, dum ea conficiunt & ministrant
 officio. Oritur autem hæc obliga-
 tio ex sanctitate Sacramenti, tum
 ex consecratione ministri. Accepit e-
 nim in sua consecratione gratiam san-
 ctificantem, ut se conformet Principa-
 li agenti & Sacerdoti Christo, tanquã
 instrumentum sanctum quo utitur ad
 primarias functiones sacerdotii sui, &
 ad gratiam aliis communicandum vir-
 tute & efficacia Sacramenti suæ pote-
 stati & dispensationi commissi.

Distina

Distinguat ergò, quantum voluerit, Vasquius cum suis sequacibus, & dicat esse diversitatem in hoc Sacramento Eucharistiæ ab aliis, qui in aliis conficit & ministrat, hic autem non conficit ministrando, sed jam præconfectum applicat & distribuit. *Interrogo* interim primo an hoc ministerium non sit gravissimum? an non sit dispensatio Mysterii Mystriorum, quod passim *Tremendum Mystrium* vocant Sancti Patres? An dispensatio corporis divinitati conjuncti & sanguinis pretiosissimi & sanctissimi non satis ex se clamet, & sanctitatem requirat in ministrante & dispensante? Certè *sanctè Sancta tractanda*, jure divino & naturali constat.

Interrogo 2. An Sacerdos non representet specialiter personam Christi, non solum conficiendo, sed etiam ministrando? & an ministratio hujus Sacramenti non debeat censerì inter primarias functiones Sacerdotii Christi? Quare ergo non tenetur hic Minister summo suo Sacerdoti sese conformare?

mare, cujus personam repræsentat,
 & vices agit? Certè tenetur ex eo ca-
 pite se in gratiæ statu hic exhibere, &
 sic agere, ut possit dicere cum Apосто-
 lo: *Ego honorificabo ministerium meum.*
 Rom. II.

Interrogo 3. An Sacerdos non mini-
 strat plebi Eucharistiam ex officio &
 potestate sibi specialiter in ordina-
 tione concessa? An non & in illa acce-
 dit gratiam, tam ad ministrandum
 dignè quam ad dignè conficiendum
 hoc Sacramentum? Ergo memor esse
 debet strictæ obligationis sibi anne-
 ctæ. Debet, inquam, memor esse illius
 apostolicæ præceptionis, quoties mi-
 nistrat: *Resuscita gratiam qua est in te
 per impositionem manuum.* 2. Tim. I.

Interrogo 4. An hæc actio ministran-
 di Eucharistiam non sit ordinata pro-
 pter ad sanctificationem conferendâ
 accipienti, & quidem ex opere ope-
 rato? Ergo & ex hoc titulo obligatur
 Sacerdos ad illam exercere in gratia & sanctitate;
 necesse excidere memoria debet illud
 apostoli: *Sic nos existimet homo ut Mi-
 nistros*

nistros Christi, & Dispensatores mysteriorum Dei; sed jam quaritur inter dispensatores, ut fidelis quis inveniatur. 1. Cor. 4. Hæc est prima fidelitas, ut possit dicere Minister, Dominus Iesus, in spiritu sancto, non minùs quàm suscipiens. Interrogo. 5. Quid sit majus, an Arcæ antiqua, an hoc novi Sacramentum fœderis? Illius parum digna tractatio Ozam percussit Levitam: Ergo & Sacerdotes accedentes ad Dominum edificentur; ne percutiat eos Dominus. Annon Nadab & Abiu alieno thuribulum ministrant percussit sunt? Hi autem designant Ministros, qui carent igne gratiæ, & audent ministrare cum cupiditatis terrenæ, nec formidant iudicium Dei, nec plene attendunt illud: Sanctificabor in his qui appropinquant mihi, Neque dicas hoc solum debere intelligi de sacrificantibus, si olim præcipiebatur, Mundamini fertis vasa Domini, quantò magis qui portant & dispensant sanctissimum Corpus & Sanguinem Christi, ut ple

mysterio veræ sanctitatis efficiant partici-
 Dispensentur? Mundentur ergò à peccato sal-
 tem mortali, alioqui damnationē sibi
 adducunt, & sanguis ille testimonium
 dabit contra eos.

Interrogo 6. An non Sancti Patres
 per existimarunt gravissimum ef-
 fectum vel solum ministerium hujus Sacra-
 menti, ideoque puritatem magnam
 requirere dixerunt? Audi S. Chryso-
 stomum: *Quo non splendidiorē radio so-*
lari oporteret esse manum, carnem hanc
in igne videntem? Hinc & ministerium i-
 gnis passim vocant Angelicum, ut in-
 dicent quomodò ad puritatem mini-
 strans obligetur, quia Angelus Domini
 est. Certè Sacerdos se hic gerit ut
 quidam Seraphim, accipiens de altari
 vino *Calculus ignitum* & cælestem,
 quo purget labia & cor peccatoris se-
 cundum mundum agnoscentis, ac se hu-
 miliantis. Absit autem, ut *Calculus*
 ignis divinum unquam tractet absq;
 accipere duplicis charitatis, alioqui
 cum se coram Deo statuit.

Postremò, cum olim Diaconi hoc
 Sacra-

Sacramentum ministrare permitte-
rentur ex commissione Sacerdotis, ut
exemplo S. Laurentii patet, dicentis S.
Xisto : *Experire utrum ministrum ido-
neum elegeris , cui commisisti* Dominici
sanguinis dispensationem ; tunc tene-
batur & ipsi ministrare in gratia. Hinc
in vita S. Epiphanii apud Surium 12.
Maii legimus Diaconum leprâ per-
cussum, quod indigne ministraret in
ordine suo.

Cur ergò dicunt levem hic & veni-
lem irreverentiam intervenire, qua-
do Sacerdos non conficit , sed solum
ministrat ? Dicant consequenter ne-
cesse est leve esse ministerium hoc
quod Sancti Patres plusquam Angeli
cum vocant. Imò de hoc ministerio
multi inrelligunt illud Apostoli pro
Diaconis : *Habentes mysterium fidei
conscientia pura*, q. d. Non tractent
charistiam, & Calicem Domini
quo est Mysterium fidei, nisi puram
te & conscientia. Ita explicant He-
lius, Catharinus, Soto major, Magal-
rus, Cornelius, & alii. Tim. 3.